

# Bijbels perspectief

## Woord van de week



### Jesaja 38:17

*Zie, mijn bittere beproeving werd tot heil. Gij toch zijt het, die mijn leven gered hebt van de groeve der vernietiging, want Gij hebt al mijn zonden achter uw rug geworpen.*

Oprecht gemeente woorden van Hizkia vanuit de dreigende confrontatie met niets minder dan de dood. Als iets vanuit zijn woorden duidelijk wordt, dan is het wel het diepe besef dat zijn leven in Gods handen verankerd lag. Daarbij raakt hij in het gekozen tekstvers tegelijk de wezenlijke ondertoon van alle zorg en problemen waarmee een mens in dit leven geconfronteerd kan worden - tot en met de dood: *de zonde*. Het in de rechte verhouding tot God gekomen zijn - verzoening - benoemt hij hier vervolgens nadrukkelijk als basis voor Gods genadig handelen: *want Gij hebt al mijn zonden achter uw rug geworpen*.

Hoe vertekent inderdaad de erfzonde voor ieder van ons merkbaar, niemand uitgezonderd, het leven. Ze bepaalt onherroepelijk ons levensverhaal. Immers, elk mens wordt met de gevolgen van de zonde, het zondaar zijn, geconfronteerd. Hoe kunnen verdrietige tot en met ronduit noodlottige gebeurtenissen je leven treffen, zodanig, dat het zelfs zo kan zijn dat Gods wegen je volkomen duister schijnen! Waar is God in dit alles... Hoe gaat u, juist dan!, om met uw levensverhaal?

Bent u iemand die wat u overkomt weglacht, omdat u bang bent anders in uw tranen te zullen verdrinken? Of bent u iemand die wat hij in het leven meemaakt als een onbegrijpelijke, overweldigende tragedie ervaart en deelt? Of maakt hetgeen u doormaakt u zo ironisch dat u zich uit in spot geladen verwijten? Of ervaart u te midden van wat u doormaakt nadrukkelijk zielsverwantschap met Hizkia, die het drama van wat hem overkwam niet los zag van Gods bemoeienis met heel zijn leven. Zegt u in geloof Jacqueline van der Waals na: *Schijnen mij uw wegen duister, zie ik vraag u niet waarom...*, omdat u erop vertrouwt dat Hij alles in zijn hand heeft én houdt? Wie kent niet het tekstwoord van Paulus uit Romeinen 8:28 dat aangeeft dat *alle* dingen voor wie God liefhebben meewerken ten goede? Maar dat tekstwoord kennen en (be)leven zijn wel degelijk twee verschillende zaken! Bepalend is daarbij 'geloof'. Blijkt immers niet juist te midden van wat je meemaakt, aan in het bijzonder onbegrijpelijke zaken, onder de noemer 'beproevingen' hoe je relatie met God is?

Onder meer de geschiedenis van Hizkia laat zien dat God het Hem toever-trouwde leven nooit loslaat. Hizkia uit dit met het zojuist aangehaalde tekstwoord van Paulus treffend vooruit in zijn getuigenis: *zie, mijn bittere beproeving werd tot heil*. Ook onze bittere ervaringen, van welke aard en intensiteit ook, worden, gegeven in Gods hand, tot heil en dat op basis van de door Hem bewerkte verzoening!

### Gebed

Drama's kunnen we hebben te doorstaan Vader, misschien wel op dit zelfde ogenblik. Maar als we die net als Hizkia durven leggen in uw hand, dan mogen we, als we u waarachtig liefhebben en vertrouwen op de door U in Jezus Christus tot stand gebrachte verzoening, geloven dat u alles doet meewerken ten goede, tot heil! Dat we daarom, juist als het op zijn donkerst is, zingen: Wat de toekomst brenge moge mij geleid des Heren hand. In Jezus naam, amen.